

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs,
tum pro Pœnitentibus**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De Sacerdote approbato, §. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

atione probabili, sententia est
communis, quod Ecclesia dat
jurisdictionem certam: ergo
prædicta jurisdictione non erit am-
plius probabilis; sed certa. Mi-
norem hujus argumenti probat
ipse Castropalausc afferens Sua-
rium, Lessium, Thomam San-
chez, Basilium de Leon, Ægi-
dium Coninch, Bonaciam, a-
liosque, qui omnes affirmant o-
peranti ex opinione probabili,
qua scilicet quis probabiliter ju-
dicat se habere jurisdictionem;
statim de facto ab ipsa Ecclesia
jurisdictionem certam conferri:
ergo, &c.

c Castrop.

ead t. 1.

disp. 1. de

consciētia

opinante

p. 5. n. 9.

§. 2.

De Confessore approbato.

2 **S**acerdos ritè vel à suo Or-
dinario, seu Prælato, vel à
Summo Pontifice approbatus,
eos, respectu, quorum est appro-
batus,

batus, potest absolvere, tum ab omnibus casibus, tum ab omnibus excommunicationibus alias nulli Superiori reservatis.

Ad hæc clarius explicanda, quatuor adverto.

Primò Episcopis, seu Prælati Summo Pontifice inferioribus,

nulli sunt casus, & neque excommunicationes reservatae in jure.

solum igitur solent ipsi aliqua sibi reservare; quare quilibet

Confessarius consulat suæ Diocæsis constitutiones, & jura, vel

legitimas consuetudines. Vnum subadverte, casus hosce, quos

sibi hi reservant vim solum habere in sua Diocæsi, non in altera.

Nam propterea Diocæsarius qui fortè peccatum in sua Diocæsi reservatum committatur Confessario in altera Diocæsi, ubi

non est reservatum, poterit absolvi à dicto Confessario: *b* quia

supponimus isti nullam factam esse retractionem (ut esse factam

retr

a *Suar. de pœn d. 29. sec. n. 6. Fill. tr 5. à n. 237.*

b *Fill. tr 7. à n. 383.*

restrictionem quandam pro Religiosis Societatis Iesu peccatum reservatum fortè confitentibus, dum iter agunt, & scimus) Quod si dictus Diocesanus mutet domicilium, seque in aliam Diocesim transferat: multo magis in prædicto casu poterit absolvi, ut de se constat.

c De quo De Lug. de poen d. 15. sect 6. §. 3.

Secundò regulariter nullus est casus reservatus in jure Summo Pontifici, cui non sit annexa excommunicatio. Unde colligunt rectè Doctores, quòd si quis non incurrerit excommunicationem, propter aliquam causam, v. g. propter ignorantiam, etiam si esset hæresis externa (nam propter internam quamcumque culpam, cum Ecclesia nolit judicare de internis, nulla incurritur excommunicatio) tunc illud peccatum, seu casus non esset reservatus, sed posset à quocumque legitimo Confessario absolvi.

d Fall in inst. brevi. c. 2. ar. 5. e Sanc. l. 8 de matr. d. 9 n. 20. circ. med. Castr. l. 1. tr. 4 d. 4. p. 3. mit.

§ 3 Tertiò

f. Trid. ses. 24 l. 6. de reformat. 4 Tertiò Episcopis conceditur à Tridentino, f. ut possint in foro conscientia absolvere suos subditos ab omnibus casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis: idque in hæresis criminis eisdem, non verò eorum Vicariis permittitur: id quod

g. Fagund.

2. Ecc. precept. l. 8.

c. 7. n. 33.

leg. etiam

Cast. 10. 1.

tr. 4 p. 3.

§. 1. n. 29.

h. Fagund.

ab. Cast.

ibid. n. 19.

et 20.

1. Foll. tr. 7.

§. 1. §. 1.

intellige etiam post *g* Bullam Cœnæ Domini: & quando dicitur (non eorum Vicariis) intellige de Vicariis ex officio; nam posse hæresis occultæ absolutionem, vel Vicario, vel cuicumque Sacerdoti specialiter, quando casus occurrerit committere, non est mihi dubium. *h* Per occultum autem casum intelligitur quando peccator non laborat publica infamia, quoad illum casum, etiam si aliquibus sit notus.

5 Atque ex hac tertia animadvertione efficitur, ut Confessarius in his occultis non cogatur mittere poenitentem, sed confugere ad Summum Pontificem.

em; satis enim superque erit ad Episcopum. Est & aliud remedium, id est Bulla, & privilegia Religiosorum, de quibus jam aliquid subdo.

6 Denique adverto Catalogum Censurarum reservatarum haberi apud Filliucium 1

§. 3.

1 Tract. 19
& 16. in
fine

De Confessario electo per Bullam Cruciatæ, vel Iubileum.

a Jos. August. in nos
tit brevi
de Bulla
Cruciatæ
n. 12.

7 **P**ER Bullam Cruciatæ conceditur accipienti illam (nam a non satis est propositum accipiendi: cum contra satis sit accipere, quamvis dilata solutione) in Regnis Hispaniæ, posse absolvi in illo anno, quo Bullam accipit, à quolibet Confessario ritè approbato, (& probabiliter si satis est si fuerit approbatus se- mel à quocumque Ordinario) ab

b Henric. Fill. Con-
Regin. a-
liq; apud
Dian p. 1.
tract. 11.
res. 7.

§ 2

omni-